



# SMOLENICKÝ POŠOL



4/2018

FARSKÝ ČASOPIS, XVIII. ročník, 25.12.2018 na slávnosť Narodenia Pána

## VIANOCE - DEŇ PO(KOJ)A PETER ŠIMKO

### Po čom túži duša

Každý z nás túžime po pokoji. Pokoj – to je harmónia vo vzťahu s Bohom, so sebou samým, so svojim svedomím, s ľuďmi dobrej vôle, ale aj s prírodou. Ale ako pokoj dosiahnuť, keď nám ho narúšajú rozličné udalosti, ale aj naše myšlienky? Napätie v človeku sa prejavuje aj navonok v tom, že najprv šomre na všetko a všetkých, a neskôr aj na seba. Vie, ako by všetko malo byť, ale nejde to, ako by chcel.

### Pomôže zmena?

Mnohí si myslia, že nájdú pokoj, keď zmenia prácu, manželského partnera, vzhľad alebo to, čo ich rozčuľuje a berie životnú energiu. Vonkajšia zmena vyzerá nádejne, lenže, ak na starý zavlhnutý dom urobíme peknú fasádu, časom to bude rovnaké ako predtým. Preto, ak nenastane vnútorná zmena v človeku, vonkajšie veci to nemajú šancu napraviť.

### Pod'me do Betlehema

Sú Vianoce. Ako ich prežívam? Viem vôbec, aké boli prvé, originálne Vianoce? Jozef, Mária, malý Ježiš, jaskynka, v nej maštal' a možno zvieratá. Jozef a Mária neplánovali, že takto skončia a že narodenie Božieho Syna bude v maštali. Teda vonkajšie podmienky neboli vhodné. Lenže oni neboli nervózni, ale šťastní. Prečo? V neplánovanej maštali našli pokoj, lebo ho mali v sebe.

Návod, ako nájsť takýto pokoj nájdeme v žalme 131:

*Pane, moje srdce sa nevystatuje, moje oči nebladia povýšene.*

*Neženiem sa za veľkými vecami  
ani za divmi pre mňa nedosiabnuteľnými.*

*Ale ja som svoju dušu upokojil a utíšil.*

*Ako nasýtené dieťa v matkinom náručí,  
ako nasýtené dieťa,*

*tak je moja duša vo mne.*

*Dúfaj, Izrael, v Pána odteraz až naveky.*

### Duchovné detstvo

V slovenčine slovo pokoj je zložené z dvoch slov – po (ako potom) a kojit'. Dieťa, potom ako sa nasýti materinským mliekom, je spokojné, naplnené blízkosťou mamy, jednotou s ňou, emocionálnou istotou. Dieťa je pokorné a neprekáža mu, že je odkázané na vzťah s mamou. Ježiš povedal: Ak sa neobrátite a nebudete ako deti, nevojдете do nebeského kráľovstva (Mt 18,3).

Z toho vyplýva, že prekážka pokoja je v tom, že nechcem



*Jasličková pobožnosť má dlhoročnú tradíciu.*

byť vo vzťahu k Bohu ako dieťa. Teda, že chcem mať život pod kontrolou ja, byť nezávislý od Boha, hoci v ňom žijeme, hýbeme sa a sme (Sk 17,28).

### Ako mať pokoj v duši

Prvá časť žalmu hovorí, že ak chcem nájsť pokoj, čo nemám robiť: Nevystatovať sa (nezakladat' si na postavení, na niekom, na hmotných veciach), nebyť povýšený (neporovnávať sa, nehrať sa, že som lepší ako iní; pocit dôležitosti), nehnať sa (pozor na naše starosti). Naš nepokoj súvisí s tým, že navonok sa ukazujeme ináč, akí v skutočnosti sme.

Druhá časť žalmu hovorí, že ak chcem nájsť pokoj, čo mám robiť: Dúfaj, (svoje meno), v Pána. Nájsť v sebe to zabudnuté malé dieťa, ktoré dôveruje. Odteraz až naveky znamená stále, bez zadných dvierok (čo ak). Boli sme stvorení na Boží obraz a pokoj nájdeme, ak prijmeme, čo sme a teda dáme Boha na prvé miesto vo svojom živote. Nie teoreticky, ale prakticky – dôvera v Božiu prozreteľnosť.

Jozef a Mária v maštali boli spokojní. Nepozerali sa na to, čo nemajú, ale tešili sa z toho, čo majú. A dostali ten najväčší dar – Ježiša. To, že navonok vyzerali ako bezdomovci, ich netrápilo, veď mali lásku. Ježiš je Boh, ktorý sa stal človekom. A Boh je láska. Preto nemali prečo byť nespokojní. Boli spokojní ako malé nasýtené dieťa v matkinom (Božom) náručí.

Spokojnosť prichádza vždy zvnútra, nie z jedla či nového výrobku. Ak je Boh s nami a v nás, dokážeme sa odpútať od vonkajších vplyvov a nájsť po(ko)j.

**Prajem všetkým originálne Vianoce – plné Božej lásky, ktorá je nad všetko, upo(ko)jí našu dušu, náš vnútorný hlad a smäd.**

## EDITORIÁL

*V živote sa neustále striedajú dni krásne, naplnené pokojom a šťastím a dni skúšajúce našu dôveru v Božiu prozreteľnosť. Ako inak by sme vedeli, že sme veriaci!? Že V BOHA VERÍME a že BOHU VERÍME. Sú to nové situácie, nové životné okolnosti, zmeny, ktorým sme vystavení, ktoré PREVERIA kvalitu našich životných základov. V čom vás tento rok preveril?*

*Farský život neustal ani s doznievajúcou jeseňou a intenzívne práce na rekonštrukcii zvonov finišovali len pár dní dozadu, preto kompletnú informáciu o tejto náročnej práci prinesieme až v nasledujúcom čísle Smolenického posla.*

*Naším spoločenstvám sa darí, stretávajú sa deti, mládež, aj matky. Jeseň nám spríjemnila púť pre deti a rodičov na Staré hory.*

*Prípravu na Vianoce mali deti spestrenú Adventnou cestou, ktorá potrvá ešte celé Vianočné obdobie.*

*Niekedy sa aj pocity radosti, hrdosti a vďačnosti môžu zároveň spájať s otáznikmi a ľútosťou, s obavou a neistotou. Tak ako to je aj v prípade už niekoľko mesiacov očakávanej zmeny vo vedení našej farnosti.*

*Čo dodať? Keď slová nestačia, vydajme sa na Vianočnú cestu dôvery.*

*redakčná rada*

## SLOVO

Júlia Rakovská

**slová  
stratili tvar  
vyschla im krv  
tlmený šepot papiera  
prehlučuje tok myšlienok  
koľkokrát si ich už zastavil?  
v studenom šere zrkadla  
vidíš zakliesnenú tvár  
bezbrehej voľnosti  
čo sa prepadla  
až do kosti  
slova**

## POĎ ZA MNOU

PETER JANIGA

„Ponúkame pracovné miesto za mestnanca. Kvalifikačné predpoklady sú také a také, plat a benefity sú také a také, nástup je vtedy a vtedy.“ Takto a podobne znejú oznámenia o voľných pozíciách v našich časoch. A ak sa nám to miesto pozdáva, splňame požadované predpoklady a nie je viac záujemcov, tak ho môžeme ihneď i dostať.

Poznáme ale jedno oznámenie o voľnej pozícii, kde sa už dve tisíc rokov robí nábor iným spôsobom. Oznam o tom aj pre nás zapísal evanjelista Lukáš a znie:

„Žatva je veľká ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu.“

Teda žiadny dotazník len naša vytrvalá prosba. A Pán žatvy posla ro-

botníkov na svoju žatvu. Pri ich výbere nezohľadňuje pôvod, vzdelanie, prax v obore ani postavenie. Má svoje kritériá, podľa ktorých vyberá. Vie tiež, že táto služba presahuje človeka a ten ju sám nedokáže zvládnuť. Preto je pripravený sám sa opásat' a svojim robotníkom neprestajne pomáhať. Stačí Ho len prosiť.

Neochabujme ani my, v modlitbe prosť za našich pastierov. Pán každého z nich oslovil rovnakým volaním „Poď za mnou“. A nikto z nich sa nestal kňazom proti Božej vôli. Sú pre nás nenahraditeľnými sprostredkovateľmi Božích zjavení a vysluhovateľmi sv. sviatostí. Práve preto sú aj najviac vystavení útokom od Zlého.

## VENOVANIE...

*Každý z nás je jedinečný. Táto jedinečnosť dostáva ten pravý význam, ak ju vložíme do daru pre iných. Máme to šťastie, že máme medzi sebou kňaza, ktorého charakterizuje schopnosť podeliť sa o všetko, čo dostal ako výbavu do života. Mnohým sa dokáže priblížiť svojím ľudským prejavom a jednoduchosťou. Schopný prejaviť súcit a spoluúčasť na bolestiach života, ale aj povzbudiť a potešiť sa z úspechov, pekných vecí a spoločných zážitkov. Dokáže byť ľudsky zaangažovaný, ale vždy a za každých okolností ukázať na toho, ku komu vedie naša pozemská púť, na Ježiša. O tom svedčia aj príhovory, adorácie, ochota vyslúžiť sviatosť kedykoľvek, keď je treba. Pre deti má po ruke hru a dobrodružstvo, ktoré podnecuje ich tvorivosť a vnímavosť na všetko krásne z Božích rúk. Pre mladých pochopenie a podporu v ich aktivitách, povzbudenie v bojoch so svetom a jeho lákadlami, aby im dokázali tým správnym spôsobom odolávať a vzdorovať. Starí a chorí vedia, že ich kňaz rozumie aj bolesti a utrpeniu a aký veľký význam má kríž choroby a staroby nesený obetavo a ochotne spolu s Ježišom. Rodiny sú v dnešnom svete vzácnosťou, keď žijú tak, aby dokázali ísť aj proti prúdu a držať spolu. Ide to ľahšie, ak sa nám dostane povzbudenia od niekoho kto sám rodinu nemá, ale je otcom, bratom, priateľom tam, kde treba. Ďakujeme.*



*farníci*

# ZOBOR ZDRAVÍ ZÁRUBY 3

MILOSLAV MRVA

Najprv všetkým čitateľom Smolenického posla prajem krásne prežitie Vianočných sviatkov, najmä s duchovnou náplňou a zároveň prajem ostrý štart do Nového roku! V Novom roku do útoku! Do útoku voči našim slabostiam, závislostiam, kilogramom navyše a vôbec k celkovému zlepšeniu nášho života!

Keď sa tak zamýšľam nad svojim životom, nemôže mi ujsť tých 17 rokov, ktoré som strávil vo Vašej farnosti... a tak sa aj zaujímam, ako si tam žijete... a „informačné agentúry“ spoľahlivo pracujú. A tak poznávam to všetko dobré, čo sa tam v Smoleniciach deje, ale aj to menej dobré.

To dobré sa chváli samo sebou, tak si viac všimnem to menej dobré. Čo ma mrzí? Že niektorí moji bývalí farníci a moji žiaci nie sú šťastní v manželstve. A že niektorí už ani spolu nežijú a sú rozvedení. Jedna žiačka mi hovorila, že mali stretnutie zo školy po 20 rokoch a väčšina z ich triedy je rozvedených a nežijúcich v manželstve. A Boh nás predsa stvoril pre šťastie! A práve v manželstve! Tam má zvlášť dominovať.

Čo sa stalo s láskou a nadšením, keď mladí ľudia vstupovali do manželstva? Z vlastnej pastoračnej skúsenosti usudzujem, že nebola dostatočná príprava. Na iné povolania sa pripravuje človek niekoľko rokov, napr. na kňazstvo 6 rokov, taktiež 6 rokov trvá štúdium za lekára a predsa nie je to vždy ideálne. A do manželstva sa niekedy vstupuje nezodpovedne, bez príslušnej prípravy. Základom má byť láska... ale niektorí si ju zamieňajú za zamilovanosť. Ale to nie je láska! Láska je snaha

urobiť šťastného toho druhého! Na faru prišiel pár snúbencov. Kňaz sa ich spýtal: „Prečo sa beriete?“ On pohotovo odpovedal: „Aby som bol šťastný!“ A ona taktiež odpovedala: „Aby som bola šťastná!“ No a kňaz im hovorí: „Vy ešte nie ste zrelí na manželstvo! Vy musíte urobiť všetko pre to, aby ten druhý bol šťastný!“

Karolína Světlá, česká spisovateľka, hovorí, že láska musí byť trvalá. Teda do jeho alebo jej smrti. Lebo inak to nie je žiadna láska. Z toho vyplýva, že láska musí byť verná! Ale aj tú vernosť si treba tiež natréňovať! Jedno dievča hovorí, že zachovanie čistoty do sobáša je najlepší filter na nezodpovedných mužov. Ak miluje – počká. Ak nechce čakať – nemiluje. No a my by sme ešte dodali, že miluje, ale len sám seba!

Oľga Feldeková, spisovateľka a matka 5 detí má s manželom vzorné manželstvo. Keď sa jej raz redaktorka spýtala, keď jej manžel bol ťažko chorý, že ako sa k nemu správa, tak p. Feldeková jej odpovedala: „Rovnako! Veď ho mám milovať v zdraví, aj v chorobe. Takto si to manželia sľubujú pri sobáši pred oltárom – že ho/ju nikdy neopustí! Teda rozvod nepripadá do úvahy!“

Tiež treba podotknúť, že pevné miesto v manželstve by mala mať viera v Boha. Boh je láska! A táto pramení z Boha! Ako to vyjadruje aj jedna naša ľudová pieseň – Láska, Bože, láska, kde ťa ľudia berú? Na horách nerastieš, v poli ťa nesejú! A tiež lásku nekúpate v žiadnom obchode ani v lekárni! Máme teda prosieť Pána Boha o

túto lásku. Ruské príslovie hovorí, že keď chceš ísť na more, pomodli sa raz! Keď chceš ísť do vojny, pomodli sa dvakrát! A keď chceš vstúpiť do manželstva, pomodli sa trikrát! No a toto zdôrazňuje, aká dôležitá je modlitba o túto lásku.

Keď som pôsobil v Smoleniciach, v nedeľu popoludní sme si často s niekoľkými mužmi vyšli do hôr a tam sme živo debatovali. Prišli na „pretras“ aj problémy v manželstve. Janko S. hovoril, že veľmi rád chodil do hôr so svojou Katkou. Viedli spolu živé rozhovory, obdivovali prírodu, rozprávali sa o tom, čo cez týždeň prežili, čo čítali a ani ich nenapadlo myslieť na niečo hriechne, čo prislúcha iba manželom. Preto je vhodné a veľmi dôležité, aby sa v dobe známosti riešili povahové „defekty“ oboch, základné názory na život, otázky viery, cvičenia pevnej vôle a vôbec zušľachtenie charakteru. A toto často mladým ľuďom chýba. Až v manželstve zbadajú, aké veľké rozdiely sú medzi nimi. No a z toho vznikajú problémy, ktoré potom môžu vyústiť až do definitívneho rozchodu.

Zschoke hovorí, že šťastné manželstvo je najkrajší román. A Rohritz dodáva, že nešťastná láska je strašná! Ale tisíckrát strašnejšie je nešťastné manželstvo!

Drahí priatelia, veľmi by som si priaľ, aby tam pod Zárubami bolo menej nešťastných manželstiev, práve naopak, aby bolo čím ďalej tým viac tých šťastných románov manželského šťastia!

To si želá a za to sa modlí

Miloslav spod Zobora

# KEDY SA NARODIL JEŽIŠ KRISTUS?

PETER ŠIMKO

To, že Ježiš Kristus je historická osoba, a nie výmysel, dnes nikto nepochybuje. Spory sa vedú o čase, kedy sa narodil.

## 1. Čo hovorí biblia – Starý zákon?

*Gn 49,10* – „Nebude odňaté žezlo od Júdu, ani vladárska berla od jeho nôh, kým nepríde ten, komu patrí, ktorého budú poslúchať národy.“ Patriarcha Jakub prorokuje svojmu synovi Júdovi, že z jeho pokolenia povstanú králi (kráľovská dynastia začala kráľom Dávidom, ktorý bol z Júdovho kmeňa). Mesiáš má prísť vtedy, keď bude Júdovi žezlo odňaté; to znamená vtedy, keď Židia nebudú mať svojho kráľa. Posledným židovským kráľom bol Herodes Veľký, ktorý však nebol žid, ale Idumejec. *Mal 3,1* – Tento prorok tu hovorí, že Mesiáš príde do Jeruzalemského chrámu. Jeruzalemský chrám postavil kráľ Šalamún. Bol zničený v r. 587 pred našim letopočtom, kedy babylonský kráľ Nabuchodonozor dobyl Jeruzalem. Obnova tohto chrámu prebehla asi po 70-tich rokoch, potom ako Židia sa vrátili z babylonského zajatia. Prorok Malachiáš ich povzbudzoval a povedal, že do tohto obnoveného chrámu príde Mesiáš ako Panovník. A to sa skutočne stalo. Ježiš Kristus vošiel do Jeruzalema na Kvetnú nedeľu a zástupy ho vítali ako kráľa. Jeruzalemský chrám bol natrvalo zničený počas židovskej vojny synom cisára Vespaziána Títom v roku 70 nášho letopočtu.

Prorok Daniel v druhej kapitole vysvetľuje sen kráľa Nabuchodonozora. Išlo o sochu, ktorá mala hlavu zo zlata, jej prsia a ramená zo striebra, jej brucho a boky z kovu, jej stehná zo železa, jej nohy čiastočne zo železa a čiastočne z hlíny. Kameň, ktorý bez zásahu rúk (teda

nie ľudským pôsobením) zasiahol nohy, spôsobil, že socha sa rozdrúzgala a kameň sa stal veľkým vrchom a zaplnil celú zem. Vysvetlenie sna ako opisuje sám Daniel je takéto: Každý kov znamená jedno kráľovstvo. Napokon príde kráľovstvo od Boha (bez zásahu rúk) a naplní celú zem, teda ide o Mesiášske kráľovstvo. Kedy to bude? Zlato – babylonské kráľovstvo. Striebro – Perzsko-Médska ríša. Kov – Grécke kráľovstvo (Alexander Macedónsky). Železo – Vláda Rimanov. Teda počas rímskeho impéria príde Mesiáš. Ježiš hovorí o svojom kráľovstve, že začne ako horčičné zrnko. Hovorí, že on je ten kameň, ktorý stavitelia zavrhlí a stane sa uholným (základným) kameňom nového poriadku, ktorý bude večný.

Prorok Daniel uvádza čas splnenia proroctva v 9. kapitole. Ide o proroctvo o sedemdesiatich týždňoch. V tomto proroctve hovorí, že Mesiáša zabijú bez toho, že by mal vinu a taktiež hovorí o spustošení Jeruzalemského chrámu (všetko sa splnilo – *Dan 9,26*).

## 2. Výpočet letopočtu a dátumu narodenia

Opät Dionýz Exiguus na základe poverenia pápežom Jánom I., vypočítal v roku 525, že Kristus sa narodil 754 rokov od založenia mesta Ríma a tento rok určil ako rok 1 nového letopočtu (Rímania mali svoj letopočet, pričom rok jeden je založenie Ríma (staroveké letopočty i náš nezačínajú nulou, ale rokom jeden). Novým datovaním od narodenia Ježiša Krista sa ujednotilo počítanie času v kresťanskom svete, nakoľko predtým každý významný národ mal svoj vlastný letopočet. Náš letopočet sa nezačína nulou, ale jednotkou. Ide teda o to, či sa Je-

žiš narodil v roku 1 alebo inokedy. Niektorí hovoria, že mních Dionýz sa pomýlil o nejaký ten rok, teda, že v skutočnosti sa Ježiš Kristus narodil 6-7 pred našim letopočtom, ale opravovať to by bolo veľmi namáhavé, lebo historici, matriky... všetci počítali čas po novom.

Čo sa týka dátumu narodenia – 25.12., niektorí tvrdia, že mnohé predkresťanské kultúry slávil zimný slnovrat rituálmi s magickým podtextom. Často sa stretávame s tvrdením, že kresťania chceli takto nahradiť pohanské rímske sviatky. Nie je to však celkom tak – rímske saturnálie totiž bývali 17. decembra.

## Kde je pravda?

V 19. storočí totiž niektorí vedci začali klásť za rok narodenia Ježiša Krista rok 6-7 pred našim letopočtom. Vychádzali z názoru, že konjunkcia Jupitera so Saturnom, ku ktorej v tomto roku došlo, bola tou „Betlehenskou hviezdou“, o ktorej hovorí evanjelium. Lenže podľa toho, ako popisujú evanjelisti správanie hviezdy, ktorá viedla mudrcov z Východu do Betlehema, nie je možné konjunkciu Jupitera so Saturnom za túto hviezdu pokladať.

Herodes Veľký. Podľa doterajšej zhody bádateľov Herodes zomrel v roku 4 pred našim letopočtom. O dátumoch jeho života sú však v histórii dost' presné záznamy. Herodes mal 15 rokov, keď Ján Hyrkán II. dovŕšil deviaty rok, kedy ho Pompeius vymenoval Veľkňazom. Vieme, že Herodes zomrel vo veku 71 rokov, to znamená v roku 2 či 3 nášho letopočtu. Zodpovedá tomu aj trvanie vlády jeho synov, medzi ktoré rozdelil svoju ríšu, Archela, Filipa a Antipa. Okrem toho zatmenie Slnka, o ktorom hovorí *Jozef Flavius*, ako o udalosti ktoré

sprevádzala Herodesovu smrť, bolo v roku 4 pred naším letopočtom tak aj v roku 3 nášho letopočtu. Vieme, že Herodes dal zabiť v Betleheme chlapcov od 2 rokov nadol. Takže je jasne preukázané, že sa Ježiš narodil roku 1 AC, teda vo 26. roku Herodesovej vlády, 42. roku vlády cisára Augusta a v tretej štvrtine 194. olympiády. Potvrdila sa tak tradícia východných cirkví, juliánskeho a gregoriánskeho ka-

lendára, podľa ktorej sa Ježiš narodil roku 1, respektíve 25.12 v roku -1. (roky sa počítajú na prelome letopočtu takto: ...-2, -1, +1, +2..., teda nula tam nie je)

25. december ako dátum narodenia Ježiša Krista potvrdil v r. 1958 *prof. Šbemarjahu Talmon* z Hebrejskej univerzity, ktorý zostavil, podľa Qumránskych zvitkov, rozpis služieb kňazov v Jeruzalemskom chráme. Otec Jána Krstiteľa, Zachariáš, patrila

k Abiášovej kňazskej triede. Tej prišla povinnosť slúžiť v chráme dvakrát do roka a zvitky uvádzajú konkrétne dátumy tejto služby. Koniec jeho služby bol medzi 23. a 25. septembrom, kedy bol teda počatý Ján Krstiteľ. Od tohto dňa za 6 mesiacov počala Panna Mária Ježiša (anjel Panne Máriu pri zvestovaní povedal, že Alžbeta je v 6. mesiaci), a za 9 mesiacov potom t.j. **25. decembra sa Ježiš narodil.**

### JASLIČKY Júlia Račková

*Prosebné uprie na oltár  
zvedavé dvojce očka.  
Mihoce sa v nich snúčkovo pár,  
priezračných ako vločka.*

*„Pomáhaj nášmu otcovi,  
keď v robote dni trávi,“  
potichu chlapča vysloví,  
„nech príde domov zdravý.“*

*Myslí naň každú minútu,  
veď všeličo sa stáva.  
Potajomky si skryhnutú  
rúčku pchá do rukáva.*

*Už dávno nie je maličký  
a snúčky z viečok zmizli.  
Len tie drevené jaslíčky  
možno aj v jeho myslí*

*i dnes tak ako predvlani  
ožijú každým rokom.  
Nebýt tých detských želaní,  
o kom by boli? O kom?*



*Smolenický betlehem*

## ADVENTNÝ ČAS DAŠA LANČARIČOVÁ

Je tu opäť ten magický predvianočný čas, čas adventu a prípravy na uvítanie malého Ježiška medzi nami. V tomto čase sa snažíme robiť očistu svojej duše, reset svojich myšlienok, detox vzťahov a inventúru svojich skutkov. Je to čas, kedy chceme pomáhať tým najzraniteľnejším – chorým, starým, opusteným, trpiacim. Veľa nadácií, občianskych združení v tomto čase robí zbierky pre núdznych, aby im spríjemnili sviatočné chvíle. Aj v našej farnosti sme v dňoch 8. – 9.12.2018 už po piatykrát usporiadali Adventné trhy na fare. V ponuke bolo množstvo krásnych ručných prác, knihy, med, oblátky, orechy, medovina, vianočné pečivo. Predvianočnú atmosféru spestril aj Jožko Hetteš hrou

na akordeón. Rozvoniaval čaj, káva a množstvo chutných koláčikov. Stretli sa priatelia, rodáci a naši farníci. V príjemnom prostredí pospomínali, porozprávali sa. Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí sa pričínili o zorganizovanie a priebeh celej akcie. Obetovali svoj voľný čas, námahu a schopnosti. Ďakujeme aj tým, ktorí finančne prispeli na pomoc chorým deťom – malým onkologickým pacientom. Finančný príspevok vo výške 200,- € bol vložený na účet Kliniky detskej hematológie a onkológie v Bratislave. Táto klinika vznikla v roku 2004 na báze Detského onkologického oddelenia NÚDCH, ktoré bolo založené v r. 1991 a vo svojej práci nadviazalo na viac ako 20 – ročnú tradíciu v liečbe leukémie a lymfómov

na vtedajšej II. Detskej klinike. Veríme, že aj našou troškou prispejeme k chodu tejto kliniky a urobíme radosť malým pacientom.

Max Kašparů hovorí: „Vianoce charakterizujú hlavne tri slová: pokoj, pohoda a rodina. Bohužiaľ, tieto slová stratili v mnohých rodinách svoj obsah a sú naplnené všetkým možným, len nie tým, čím naplnené majú byť. Je to preto, lebo zhasáme svetlo rozumu a svetlo ľudských vzťahov.“ Chráňme si toto vzácne svetlo v našich rodinách, vo vzťahoch, na pracoviskách, medzi priateľmi. Nesfúkame ho svojou pýchou, nadutosťou a nevšímavosťou.

Prajem všetkým našim farníkom požehnané Vianoce, veľa síl, lásky, zdravia a porozumenia v novom roku 2019.

# PÚŤ K PANNE MÁRII STAROHORSKEJ STARÉ HORY, 20.10.2018

ROD. HODULÍKOVÁ

Záver tohtoročného krásneho a teplého babieho leta rodiny z našej farnosti strávili spoločne s naším pánom farárom Petrom Šimkom veľmi príjemne na jednodňovom výlete v Starých Horách. Podaktorí toto miesto navštívili už po niekoľký raz, a pre niektorých z nás to bolo úplne nové a nepoznané miesto. Veľmi sme sa tam tešili.

Po raňajšej modlitbe na začiatok našej púte sme asi po dvoch hodinách cesty autobusom dorazili do obce Staré Hory ukrytej na rozhraní Nízkych Tatier a Veľkej Fatry. Staré Hory sú lokalitou, ktorá by sa na prvý pohľad od cesty (E77) mohla zdať akási obyčajná. Avšak zdanie klame. Naším prvým bodom na bohatom programe našej púte bolo slávenie svätej omše v Bazilike Navštívenia Panny Márie. Táto na pohľad ničím zvonka zvláštna bazilika má veľmi bohatú históriu. Mariánski ctitelia sem prichádzali uctiť si Matku Božiu už v 15. storočí. V Bazilike sa nachádza krásna milostivá socha Panny Márie s malým Ježiškom v náručí. Jej pohľad je plný lásky a nežnosti a pozýva nás, aby sme jej s dôverou odovzdali naše radosti i starosti. V roku 1990 bol starohorský kostol Navštívenia Panny Márie vyznamenaný titulom Bazilika minor. Staré Hory sú dnes medzinárodne uznávané mariánske pútnické miesto. Po svätej omši nám pán farár i miestna pani kostolníčka porozprávali o histórii



Baziliky. Mohli sme si privoňať aj k paškálu s prenikavou vôňou medu a prezrieť si dôkladnejšie interiér kostola, na ktorom nás upútala bohatá obrazová výzdoba.

Naším ďalším cieľom bolo neďaleké banské múzeum. Pán Ivan Čillík, majiteľ, sprievodca, nám ochotne porozprával o banskej a hutníckej činnosti v obci. Ukázal nám banícke náradie, svietidlá, banícky odev. Obdivovať sme mohli aj nespočetné množstvo vzácných kameňov. Dozvedeli sme sa, že obec vznikla ako banícka osada v 13. storočí. Ťažila a spracúvala sa tu strieborná a medená ruda. Vo vytŕaženom kamení sa dokonca



našli aj kamenné nástroje používané pri ťažbe rudy. Vrchol rozvoja Staré Hory dosiahli na prelome 15. a 16. storočia, kedy bol v obci vybudovaný rozsiahly komplex taviacich hút. Z múzea sme sa presunuli na nenápadný kopec nad obcou, kde sa nachádzala stará banícka šachta. Deti i dospelí sa mohli porozhliadnuť a s trochou šťastia nájsť kamene s obsahom striebra, ktoré sme si domov zobrali ako spomienku na náš výlet.

Po tomto dobrodružstve sme sa presunuli na Studničku, ktorá sa nachádza nad obcou na okraji lesa. Na tomto mieste obyvatelia Starých hôr počas občianskych nepokojov v 17. storočí zakopali sochu Panny Márie. V roku 1711 ju vykopali a v slávnostnom sprievode preniesli na oltár. Na pamiatku jej ukrytia vyvesili na mieste obraz Panny Márie. V 19. storočí priniesol prameň Studničky zázračné uzdravenie vtedajšiemu farárovi, ktorý dal Madone z vd'ačnosti vyhotoviť dôstojný stánok a zároveň sa tiež upravila cesta k studničke. V roku 1942 bolo toto miesto a nová socha Panny Márie, ktorú vyhotovil taliansky kňaz z Florencie slávnostne posvätené banskobystrickým biskupom. Okrem toho sa tu nachádzajú aj tzv. „ružencové schody“. Počet schodov súhlasí s počtom zrníek na ruženci, takže pútnik sa na každom schode modlí jeden Zdravas. Zaujalo nás, že informačná tabuľa pred schodmi zakazuje pútnikom ich používať ako skratku k Studničke, ako bežné schody, a to bez úmyslu

pomodliť sa ruženec. Je v tom veľký symbol, pretože každým schodom sa dostávame vyššie pokiaľ ide o terén, ale zároveň aj bližšie k Panne Márii, našej mame. Po spoločnej modlitbe na tomto mieste a po občerstvení vodou zo Studničky sme sa vydali na turistickú časť nášho výletu. Naším cieľom bola banícka osada Špania dolina vzdialená od Starých Hôr niekoľko hodín cez hory. Vychutnávajúc si krásnu jesennú prírodu a výhľady do doliny pod nami sme krok za krokom ukrajovali z nekončiaceho kopca. Dostali zabrat' hlavne svaly na rukách rodičov, ktorí usilovne tlačili kočíky smerom nahor. Krátku prestávku na oddych sme si urobili pri starej bani, ktorú mohli ísť deti preskúmať a zmerať si odvahu pri pohľade na jej obyvateľov - pavúkov. Pán farár o čosi neskôr našiel peknú čistinku vhodnú na opekanie, na ktorej sme sa zložili. Spoločnými silami sme si pripravili ohnisko a s chuťou sme sa pustili do zásob, ktoré sme si nabalili. Údajne okolo nás chodili aj nejaké



maškrtné medvede prilákané vôňou špekačiek, ale pán farár nám o tom našťastie povedal až keď sme boli opäť v autobuse. Po doplnení energie sme sa pobrali ďalej v našej ceste až sme prišli ku kaplnke v lese, ktorá slúžila pre baníkov ako miesto modlitby. Pri nej sa nachádzal aj vodou zatopený tunel a deti, ktoré mali odvahu sa mohli do neho aj ísť kúsok pozrieť po kameňoch a baterkami si doň posvietiť. Keďže sme sa dostali na úsek cesty, ktorý bol pre rodičov s kočíkmi už nepriechodný, rozhodli sme sa, že sa po rovnakej ceste vrátíme naspäť do obce Staré Hory. Pán farár ukázal deťom ešte uzamknutý nepoužívaný tunel, ktorý sa tam nachádzal. Netušili sme, že táto časť

výletu bude veľmi napínavá a zároveň lekciami dôvery v Božiu pomoc. Nevedno prečo, zopár chlapcov - kamarátov sa bez súhlasu rozhodlo, že vlezú do tohto tunela a pozrú sa ako to v ňom vyzerá. Avšak chlapci sa nevracali a ani nereagovali na volanie rodičov, tak ich išli hľadať niekoľkí dospelí. Čakanie a pocit bezmocnosti boli veľmi nepríjemné. Strach o deti sme však s dôverou odovzdali pánu Bohu, dievčatá sa pochytali za ruky a pomodlili sme sa korunku k Božiemu milosrdenstvu. Niekoľko minút po jej domodení sa v bráne tunela objavili naše deti i dospelí, ktorí ich hľadali. Spadol nám kameň zo srdca a zaliel nás pocit veľkej vďačnosti. Pán farár sa potom s chlapcami porozprával ako „chlap s chlapmi“, dostali svoju lekciiu a po zostúpení do dediny sa pred odchodom zo Starých Hôr išli k Panne Márii Starohorskej ešte pomodliť a poďakovať za to, že nad nimi držala svoju ochrannú ruku. Ďakujeme Ti Panna Mária a ďakujeme aj nášmu pánovi farárovi za zorganizovanie tohto výletu, na ktorý budeme ešte dlho radi spomínať.

## SKÚSTE DEVIATNIK...

JANA ZVONÁROVÁ

*V dnešnom uponáhľanom svete sa človek môže dostať do situácie, v ktorej si nevie dať rady. Človek chce vyriešiť svoje problémy hneď. Podaktorí sahnú po okultnom riešení. Niektorí zjídu najprv do kostola a keď sa nič nedeje, tak potom sa priklonia k predchádzajúcej možnosti. Ano, problém môže byť vyriešený týmto spôsobom rýchlejšie, ale diabol, ktorý panuje nad týmito vecami, si zoberie niečo iné, vzácnejšie, vašu dušu.*

*Preto je veľmi dôležité byť vytrvalý v modlitbe. Môžeme sa utiekať aj k našim svätcom a prosiť ich, nech sa za nás a naše starosti prihovárajú u Boha. Aj keď hneď nie je všetko v poriadku podľa našich predstáv a podľa nášho želania. Ale náš Pán nám dá všetko pokiaľ to nebude na škodu našej duši. Za vyslyšanie našej pros-*

*by sa môžeme modliť rôzne deviatniky. V dnešnej dobe si ich už vieme ľahko kúpiť v nejakej kresťanskej predajni. Existujú rôzne deviatniky k svätým, napr. k sv. Júdovi Tadeášovi, k sv. Pátrovi Piovi, k sv. Ríte, k sv. Jánovi Pavlovi II., k sv. Jozefovi a iné. Ale aj napr. k Panne Márii, k Duchu Svätému, k Božskému Srdcu Ježišovmu, k Predrahej krevi Pána Ježiša a iné. Deviatnik sa modlí 9 po sebe nasledujúcich dní. Vždy do nich vkladáme aj našu prosbu. Aj keď sa hneď nestane tvoja vôľa, zostane ti na duši ľahšie, dostaneš do srdca pokoj, pretože sa s problémom v modlitbe zdôveríš a už nie si na to sám. Ak Boh nevypočuje tvoje želanie, určite to nebolo nadarmo, pretože má pre teba určite lepší plán. Až po čase zistíš, či by ti vyslyšaná vec bola osožná. Náš*

*Pán ti dá na všetko úplne iný pohľad a nájdeš v srdci pokoj. Pokiaľ vyslyší tvoju modlitbu, treba sa prísť k nemu poďakovať. Kto má možnosť, môže chodiť počas deviatnika na sv. omšu, na sv. prijímanie. Tých pár minút, čo strávite pri deviatniku, vám vie oslobodiť dušu od zviazanosti s problémom. Zistíte, že na problém už nie ste sami. Boh vám dá trpezlivosť a silu pokračovať ďalej. Vyslyšaná prosba môže trvať aj niekoľko mesiacov alebo rokov. Pán Boh dáva všetko v pravý čas. Modlitbou sa učíme trpezlivosť. Problém je ľahší, než aží ako pred tým. No a keď máte pocit, že nepomáha, ďalšou možnosťou je pôst. Veď modlitbou a pôstom sa dajú zastaviť aj vojny vo svete alebo aj tie v našich rodinách.*

# LEKÁRI LIEČIA, PÁN BOH UZDRAVUJE

VJ

*Toto hovorí Pán:*

*„Zlořečený je muž, ktorý dôveruje v  
človeka a telo urobil svojou oporou, ale od  
Pána sa mu srdce vzdialilo.*

*Je ako tamariška na púšti, neužrie  
prichádzať blaho, býva v púšti na vyhorenis-  
kách, v zemi soľnej, neobývanej.*

*Požehnaný je muž, ktorý dôveruje v  
Pána, Pán bude jeho nádejou.*

*Je ako strom, zasadený pri vode, čo si  
vystiera k potoku korene, nebojí sa, keď  
prichádza horúčosť,*

*lístie mu ostáva zelené.*

*V suchom roku nemá starosti  
a neprestáva rodiť ovocie.*

*(Jer 17, 5-8)*

Tieto slová proroka Jeremiáša obnovili moje spomienky na január 2000, keď som bola operovaná. Zobudila som sa z narkózy a visel nado mnou ortieľ: rakovina!

Bol to pre mňa obrovský šok! Lekári ma pred operáciou ubezpečovali, že všetko bude v poriadku! A teraz? Chýba mi pravý prsník. Tak, takto vyzerá rakovina? Veď ma nič nebolelo, nemala som žiadnu hrčku, žiadne problémy....?? Cítila som sa pokorená i zahanbená, ale nepýtala som sa Boha: „prečo práve ja?“ V tejto chvíli som vedela, že Boh o mne vie. Vedela som, že ma drží vo svojej dlani a bez jeho dovolenia sa mi ani vlas na hlave neskriví. A tak som mu iba povedala: „Bože, ak chceš, aby som mala rakovinu, túto hroznú chorobu, ktorá vytrápi človeka až na smrť, dobre – ja to prijímam! Ale od tejto chvíle dávam svoj život do Tvojich rúk – Ty sa postaraj! Túžim zo všetkých svojich síl, aby sa vyplnila Tvoja svätá vôľa v mojom živote. Daj mi Pane, prosím, dost' síl, aby som nereptala a v pokore kráčala za Tebou. Pane, ja som pripravená odísť z tohto sveta, ak to Ty chceš!“ Potom som veľa ďakovala a chválila Boha za všetko, čo som vo svojom živote prežila, ďakovala som mu za všetkých ľudí, ktorých mi postavil do cesty, za svojich dobrých rodičov, starých rodičov, krstných, za manžela, deti, vnučku, nevestu, sestry, švagrinú, švagrov, synovcov, netere,

priateľov....spomínala som a spomínala, ako by som sa už s nimi všetkými chcela rozlúčiť. A Boh nemlčal. Obklopil ma svojou prítomnosťou. Ocitol som sa v úplnom osamotení: len ja a Boh. Zrazu som mala v sebe neuvriteľný pokoj, priam radosť. Rakovina zrazu nebola vôbec podstatná. Prežívala som Božskú blaženosť v úplnom osamotení s Bohom. Moje srdce bolo úplne až po okraj naplnené Bohom a môj rozum bol úplne vypnutý. Nebola to extáza, lebo vnímala som, čo sa okolo mňa a so mnou robí a mechanicky som to prijímala (napr....,že sedím na vozíku a robím si rannú hygienu,... že ma z ARA sťahujú na izbu), ale stále som bola ponorená v Bohu - v stave blaženosti. Z tohto šťastného a nádherného rozpoloženia ma vytrhli až pred obedom moji najbližší. Otvorili sa na izbe dvere a v nich stál môj manžel a dvaja synovia. Až teraz som sa naozaj zľakla a uvedomila som si, že aj ich zasiahla táto strašná choroba. Vo svojom osamotení: „len Boh a ja“ (bol to tak silný emocionálny zážitok, že sa doňho nik iný nevmetil, neviem to vysvetliť), som úplne zabudla, že nie som sama, že mám manžela, deti, veľkú rodinu.

Veľmi rada spomínam na tieto bezprostredné zážitky po mojej operácii. Ešte aj dnes z nich čerpám silu pre svoj duchovný život. Je to môj ozajstný poklad. Keby sa ma niekto spýtal, či chcem vrátiť čas, či chcem, aby nikdy k tej operácii neprišlo, či chcem, aby som nikdy nedostala rakovinu – moja odpoveď by znela: NIE!!!

Táto choroba bola pre mňa veľmi cennou duchovnou skúsennosťou, hoci ma stála veľmi veľa telesných síl, ale neniesla som liečbu (ktorá bola peklom) sama! Boh bol pri mne a nadľahčoval mi moje bremeno. Táto choroba ma zreteľne posunula na mojej ceste k Bohu.

Aj ku mne prichádzali chvíľky zlyhania, strachu a sebaľústi, ale vtedy som si spievala Izákov žalm: „Akedá, akedá, Otče môj, zviaž ma, zviaž ma mocne, aby som sa nevzpieral!“ Veľ-

mi mi v krízach pomáhala duchovná literatúra, ale najviac Krížová cesta od Tomislava Ivančica: „Pod' za mnou!“ Čítala som ju od 1. písmenka (od pred-slovu) až po posledné. Aj 2x denne.

V nemocnici ma navštevovali aj sestry a bratia z môjho Neokatechumenátneho spoločenstva. Prichádzal za mnou i kňaz, ktorý vedie naše spoločenstvo. Boli pre mňa veľkou oporou! Moja spolupacientka Julka, ktorá sa stala aj mojou dobrou priateľkou sa ma pýtala: „Vierka, povedz mi prosím Ťa, ako vy tu v Bratislave veríte v Boha? Aj ja som hlboko veriaca. My na Orave sme zbožní ľudia, chodíme do kostola, pristupujeme k sviatostiam, ale keď prichádzali za mnou do nemocnice v Trstenej moje priateľky, všetky sme vedno plakali. Za tebou chodia priateľky a vy sa smejete, žartujete, spievate, ako by sa nič nedialo?“ Julka bola odo mňa mladšia. Práve sa im narodilo prvé vnúcatko, chlapec Andrejko. Ešte mala 2 synov slobodných a tak mi hovorila: „Vieš, ja ešte nemôžem zomrieť. Ja budem bojovať s touto chorobou zo všetkých síl. Chcem si ešte užiť krásne chvíle so svojou rodinou. Máme postavený nádherný nový dom. Budem lekárov poslúchať na slovo. Urobím všetko, verím, že bude dobre! Moji susedia, ani nevedia, že som tak vážne chorá. Nerozprávame o tom po dedine. Boh mi isto pomôže a ja vyzdraviem.“ Bolo mi ľúto, že Julka pozerá na svoju chorobu „cez zahmlené okuliare“.

Snažila som sa jej vysvetliť, že lekári iba liečia, ale Boh je ten, čo uzdravuje. Veľa som jej hovorila, že musí dať svoju chorobu i život do rúk dobrotivého Boha a pustiť z vlastných rúk všetky plány a projekty, ktoré má s vlastným životom, ale Julka mi nerozumela.

Uplynuli asi 2 roky a Julka mi telefonovala do Prahy (kde sme v tom čase žili – manžel tam bol vyslaný svojím zamestnávateľom), že sa chce so mnou rozlúčiť, lebo cíti, že už prichádza koniec. Živé sme sa už nestretli.



# Panna Mária Guadalupská ako téma duchovnej obnovy v Horných Orešanoch

EMÍLIA BIHARIOVÁ

Nie nie je to Rím a ani Lurdy. Tým najväčším pútnickým miestom na svete je svätýňa v Mexiku ukrývajúca obraz Panny Márie Guadalupskej. A práve tomuto obrazu boli venované prednášky na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie v neďalekom kláštore benediktínok v Horných Orešanoch pod vedením nášho rodáka Juraja Vitteka. Vrátil sa čerstvo z Mexika a so sebou priviezol identickú kópiu pozoruhodného obrazu Panny Márie Guadalupskej. Symbolike obrazu, zjaveniu a tajomstvu, ktoré ukrýva v sebe maľba, bola venovaná väčšina dňa. Je náročné pár slovami zhrnúť zaujímavé postrehy, ale pokúsím sa.

Panna Mária sa zjavuje Juanovi Diegovi 12.decembra 1531 na kopci Tepeyac a žiada si miesto na uctievanie. Ako dôkaz prináša Juan Diego miestnemu španielskemu biskupovi čerstvé kastílske ruže, ktoré v krajine nerástli a už vôbec nie uprostred zimy. Ako vysypal ruže z bielej tilmy (plášť), na nej sa ukázal obraz, ktorý sa dodnes uctieva. Nech už by sme boli akokoľvek skeptickí a neverili zjaveniam, keďže historici nevedia nájsť zatiaľ žiadne záznamy zo 16. storočia, ktoré by udalosť spomínali, obraz ponúka zaujímavé zistenia. Dych vyrazajúci je fakt, že sa látka z kaktusových vlákien po toľkých storočiach zachovala, hoci má životnosť maximálne dvadsať rokov pri šetrnom zaobchádzaní. Nezničila sa ani pri požiari či obliatí kyse-



linou. Najnovšie výskumy odhaľujú trinásť postáv v zreniciach Panny Márie – totožné s postavami prítomnými pri prinesení ruží, ktoré zachytáva rozprávanie Nican mopohua, príbeh písaný v domorodom jazyku nahuatl zo 17. storočia. Aký maliar by niečo také dokázal zachytiť? Podľa vedcov sú použité neznáme farby, ktoré storočiami neblednú. Inak hviezdy na plášti panny odzrkadľujú postavenie hviezd z 12.decembra 1531 z Božej perspektívy, teda pri pohľade z neba. To len niečo z mála zistení nezaujatých vedcov.

Ešte zaujímavejšie je, že po dobytí aztéckej ríše Španielmi sa v prvých desaťročiach františkánom nedarila

evanjelizácia, keďže nedokázali pochopiť symboliku a význam miestneho náboženstva. V priebehu 15 rokov po zjavení sa až 9 miliónov Indiánov dalo pokrstiť. Môžeme povedať, že Mária, zobrazená na obraze ako miešanka, prehovorila ku všetkým – k zničeným Aztékom i dobyvačným Španielom, pretože obraz je syntézou aztéckej ako aj kresťanskej kultúry zároveň. Jasná symbolika obrazu pre Aztékov napr. žena je opásaná vyššie položenou stuhou – znak tehotnej ženy; ohnuté koleno akoby pri tanci – forma modlitby u Aztékov; modrý plášť – nosil ho len panovník; kvety na plášti nesú presný odkaz – „pomohla“ evanjelizovať Mexiko cez Máriu.

Juraj nezabudol spomenúť i jeho pozorovanie z námestia pred hlavnou bazilikou, ktorá ukrýva obraz Guadalupany, ako ju miestni obyvatelia oslovujú. Muž kolenačky nesúc dieťa v plášti a po boku s manželkou pomaly postupujú k chrámu. Očividne nesú choré dieťa. Nedalo mu a tak sa spýtal, či je dieťa choré. Muž sa naň pozrel a s istotou povedal: „Nikdy mu nebolo lepšie.“ V zornom uhle mal totiž pred sebou slová napísané na priechelí chrámu: „Nie som ja vari tvoja Matka?“

Ak neplánujete cestu do Mexika, zastavte sa v Petřalke. Verná kópia obrazu Panny Márie Guadalupskej je tam vystavená k verejnej úcte v kostole Svätej rodiny.

## DETSKÉ STRETKÁ

Laura RepoVá

V novembri sme začali s detskými stretkami. Stretávame sa každý piatok hodinu a pol pred svätou omšou. Tieto stretká sú určené pre deti od prvého po štvrtý ročník základnej školy. Je to čas, kedy sa deti môžu odreagovať, ale tiež sa aj niečo nové naučiť a spoznať nových priateľov. Náplňou stretnutia sú tiež hry, spoločné rozhovory, myšlienka, príbeh alebo téma, ktoré pomáhajú k výchove k správnym hodnotám života a viery. Mnoho detí si myslí, že aktivity spojené s vierou sú nudné. My im chceme ukázať, že Ocko chce, aby sme boli šťastní a aby sme sa radovali, a že s ním môžu zažiť mnoho krásnych a veselých zážitkov. Sme vďačné za každé dieťa, ktoré na stretnutia chodí a potešíme sa každému ďalšiemu, ktoré by sa k nám chcelo pridať.



## NEPOVEDALI MU INAK AKO MIŠKO

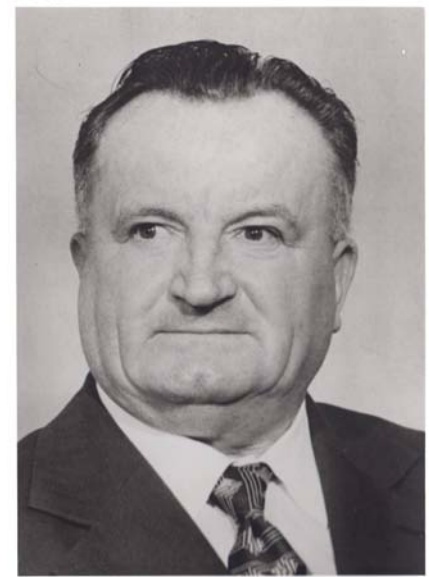
IVANA JANÁČKOVÁ

V novembri uplynulo už 20 rokov od smrti pána Michala Indrichoviča, bývalého smolenického organistu a kostolného otca.

Organovaniu sa s láskou venoval od roku 1951. Celých štyridsať rokov sprevádzal sväté omše hrou na tomto nástroji. Začiatkom 70-tych rokov 20. storočia za svoju bohumilú činnosť dostal z Ríma uznanie od pápeža Pavla VI. S elánom viedol súbežne aj kostolný spevácky zbor. Počas jeho štyridsaťročnej histórie sa v ňom vystriedalo viac ako sto Pudí.

Pán organista sa realizoval aj na ďalších frontoch - amatérsky sa venoval regionálnym dejinám, bol dlhoročným členom a funkcionárom dobrovoľného hasičského zboru, či ochotníckym divadelníkom. Divadlá nielen režíroval, ale robil aj maskéra, šepkára a k divadlám vyrábal kulisy.

Svoj život naplnil vo veku 78 rokov a vzkriesenie očakáva na smolenickom cintoríne.



Nech odpočíva v pokoji!

## VIANOČNÁ ROZPRÁVKA

MARIANNA HUDCOVIČOVÁ

Za siedmimi borami a siedmimi dolami, kde sa piesok lial a voda sa sypala bývali malé detičky v krajine „Nedíčkov“. Boli to deti, ako sa hovorí úprimné a čisté. Už mesiac pred Vianocami napísali list Ježiškovi, čo by si priali nájsť pod vianočným stromčekom. Martinko napísal: „Prosím si milý Ježiško Spidermana s pavčinomietom.“ Alenka napísala: „Milý Ježiško, prosím si plyšovú Mášu.“ Danko dlho rozmýšľal, čo má tomu Ježiškovi napísať. Hovorí si: „Už mám tri autodráhy, dvoje koľajnice aj s vláčkami, plnú krabicu autíčok, plnú krabicu lega, viac lietadielok sa mi už na poličku nevojde. Zásuvka, v ktorej mám stavebnice a puzzle je už plná.“ Išiel radšej spať, lebo už ani nevedel, aká hračka by mu urobila radosť. Na druhý deň večer sa ho maminka zase opýtala, či už má prichystaný list pre

Ježiška. Danko si sadol za stôl vo svojej detskej izbe, zažal si svoju modrú „nedíčkovú“ lampičku a začal písať: „Milý Ježiško, ja si neprosím žiadne hračky. Mám ich plnú izbu. Prosím si, aby moja maminka a tatinko mali viac času pre mňa. Nemusia ma brať do kina každý mesiac, nemusia mi kupovať nové oblečenie každého pol roka. Nemusi mi tatino doniesť zo služobnej cesty hračku. Nemusi ma mamina vozit' každé poobedie po krúžkoch. Prajem si, nech sme všetci viac spolu. Prajem si, aby si mamina ku mne sadla a vystribovala si so mnou snehové vločky. Prajem si, aby si so mnou tatino postavil hasičské auto. Prajem si, aby sme s maminou piekli jablkový koláč a ja mohol vyliat' cesto na plech. Prajem si, aby sme s tatom postavili na dvore snehuliaka. Prajem si, aby sme s mamou piekli palacinky.“

List nechal na stole, ráno si vypýta od maminky obálku a mamina ho poše Ježiškovi. Nechal si svietiť v izbe, aby sa nebál. Keď zaspal, prišiel tatino do detskej izby a vidí Dankovú rúčku napísaný list. Keď ho dočítal, sadol si k spiacemu Dankovi na posteľ. Vonku svietili pouličné lampy a padali veľké snehové vločky z „nedička“. Tatino si v duchu pomyslel: „Milý Danko! Pamätám sa, keď som Ťa prvý raz videl v pôrodnici. Bol si také malinké bábätko. A ja som si uvedomil, že som tato. Nebol som si istý, či to zvládnem. A ono je to také jednoduché urobiť Ťa šťastným a spokojným dieťaťom. Budem s Tebou stavať aj hasičskú stanicu. Budem sa s Tebou rozprávať, čo si cez deň zažil. Podelím sa o svoje zážitky, keď som bol ja malý chlapec. Budem Ti nablízku.“

# ZÁZVORNÍKY Z KRÁTKEJ (OD ĽUBICE)

## O zázvore

Zázvor alebo ďumbier je koreň so žltou dužinou, ktorý zdoláva virózy, chrípku, nachladnutie aj obezitu. Taktiež posilňuje obrannoschopnosť organizmu a pôsobí preventívne proti novodobým civilizačným chorobám.

## Zázvorový čaj

Nenáročný spôsob, ako zázvor užívať je formou čaju, ktorý sa pije teplý. Čaj sa pripravuje zo surového koreňa, ktorý je aromatickejší, ale i účinnejší ako zázvor sušený. Priprava čaju – najemno nastrúhajte jednu čajovú lyžičku zázvoru a zalejte vriacou vodou. Nechajte asi 10 min. lúhovať. Ak chcete dosiahnuť inú chuť i arómu, tak do pripravovaného čaju pridajte klinček alebo kúsok celej škorice. Pripravený čaj scedíte cez sitko pričom vylúhované časti zázvoru nie sú vhodné ku konzumácii. Do čiastočného vychladnutého čaju asi na 60°C, pridajte šťavu z citróna a lyžičku včelieho medu. Takto pripravený čaj sa pije teplý pri chrípke a nachladnutí.

Denná dávka pre dospelého človeka v surovom stave koreňa zázvoru sú 4 gramy/deň, ale v sušenom stave iba 1 gram /deň. Tieto denné limity by sa nemali prekročiť, aby nevznikli nežiadúce účinky, ako je búšenie srdca, hnačka a pod. U detí do troch rokov života by sa zázvor nemal vôbec podávať.

## Zázvorníky

Pridávame vyskúšaný a overený recept na legendárne zázvorníky – koláčiky, ktoré dlho vydržia v uzavretej nádobe a v chlade. Sú to koláčiky, ktoré netreba v našich končinách nejako zvlášť predstavovať, mladým gazdinkám pripomenieme, že radosť z neho budú mať hlavne ich silnejšie polovičky, pretože dobre chutia k poháriku vína alebo ku káve. Napiect' naozaj dobré zázvorníky, ktoré sú rozšírené hlavne v oblasti Skalice a Myjavy, je trošku aj umenie. Nejde o strohé nadiktovanie „receptu“ ale je nutné k vyhotoveniu týchto obľúbených koláčikov aspoň v skratke popísať postup jednak pri spracovaní materiálu-cesta a jednak samostatná kapito-



la je pečenie zázvorníkov. Chceme gazdinky povzbudiť, aby sa nebáli a smelo sa pustili pečenia. Z 1 kg múky sa urobí asi 6 plechov typicky vykrojených kúskov (tvar formičky zázvorník je iste všetkým známy, ale nie menej je rozšírený tvar kvetu s dierkou v strede). Ak sa vám zdá, že recept je z veľa múky, odporúčame, aby sa trebárs gazdinky spojili a pri dobrej kávačke spolu upiekli dávku a po upečení si koláčiky rozdelili. Tzv. „polovičné dávky“ neodporúčam, všetky suroviny sú tak vyvážené, že ich vzájomné pôsobenie je ideálne v týchto pomeroch.

## Teraz samotný recept na Zázvorníky z Krátkej:

60 dkg mletého cukru  
6 vajec (normálna veľkosť)  
12,5 dkg Palmarinu-v mäkkom stave  
1 kg polohrubej múky (preosiatej)  
1 balíček mletého zázvoru  
1 balíček salajky (alebo jelenia sol'ky priaci prášok pre špeciálne druhy pečiva-dostať bežne v potravinách)

## Postup spracovania cesta:

Všetky ingrediencie musia mať izbovú teplotu, čiže si ich v predstihu vyberieme z chladničky.

Práškový cukor vymiešame so šiestimi vajčkami bežnej veľkosti šľahačom až do peny. (Veľké vajčka spotrebujú viac múky a to nechceme, pretože čím viac múky-tým budú koláčiky tvrdšie).

Pridávame po kúskoch 12,5 dkg Palmarinu - ako sme písali musí mať izbovú teplotu. (Nemôže byť iný tuk-rozteká sa).

Z múky odoberieme asi 3 pol. lyž. a zmiešame ich so zázvorom a celou salajkou a potom túto zmiešaninku pomaly pridáme mixérom alebo vareškou do vajcovej hmoty. Začneme zapracovávať zbytok múky.

Mixérom v dobrej miske sa Vám to určite podarí a cesto dohnetiete na dosku. Nemá sa lepiť to zn.-dobre prehnetieme – má byť radšej hutnejšie- ak treba pridávame ešte múku. Po spracovaní a dobrom vyhnetení cesto rozdelíme na 2 polovice a vložíme do plastového vrečka -(troška ho pomúčime), aby neobschlo a dáme na pár hodín odpočinúť do chladničky- (môžeme aj do druhého dňa).

Cesto rozvaľkáme na hrúbku 3-4mm - nie tenšie - vykrajujeme zázvorníkové tvary a na vymastené plechy kladieme jednotlivé kúsky otočené na druhú stranu ako boli vykrajované. Jednotlivé kúsky dávame od seba s odstupom, pretože dost' nabehnú. Keď povykrajujeme celú hmotu, jednotlivé plechy poukladáme na odpočinok do druhého dňa. Plechy nesmia byť poukladané na seba, ale KAŽDÝ PLECH ZVLÁŠŤ vedľa seba – aby vzduch pôsobil na každý kúsok-je to veľmi dôležité.

## Pečenie:

Zázvorníky pečieme pri teplote 220-230° C po kvalitnom rozohriatí rúry. Jednotlivé kúsky skoro ihneď krásne nabehnú a musíme sledovať - (niekedy ešte aj baterkou) - či odspodu plechu nehnednú. Ak sa ukáže hnedastá farba- treba kúsky ihneď vytiahnuť z rúry, zázvorníky musia byť bledé, vysušené, samozrejme nadvihnuté, vnútri bublinkové, navrchu hladké – no skrátka musia mať niekoľko vlastností, ktoré nadobudnú po vašom častom skúšaní. Musím vám povedať, že cesta k dobre vyhotovenému zázvorníku je dlhá a aj namáhavá. Koštovala som niekoľko zázvorníkov od viacerých gazdiniek. Niektoré boli ťažké, hutné, roztečené, ale každá gazdinka bola hrdá na tie svoje. A to je dobre, všetky sa zjedia, ale častejším vyhotovovaním týchto tajomných kúskov sa všetky vycibríme k dokonalosti – o tom nepochybujem, lebo to stojí za to.

Krásne požehnané sviatky všetkým milovníkom dobrôt z receptov našich skvelých mamičiek vám želá

Ľubica  
(foto internet)

# ŠTATISTIKY

PETER ŠIMKO

## Krsty:

23.09.2018 - Ian Muzwar -  
30.09.2018 - Timea Petrašovičová  
28.10.2018 - Matúš Krajčovič  
04.11.2018 - Miriam Ľudmila  
Janigová  
17.11.2018 - Šimon Žalud  
17.11.2018 - Rebeka Anna  
Vlachovičová  
25.11.2018 - Karolína Žilavá

09.12.2018 - Karolína Zezulková

16.12.2018 - Adam Holkovič

## Sobáše:

29.09.2018 - Michal Anetta  
(Trstín) a Lucia Mesíčková  
(Smolenice)

## Pohreby:

17.09.2018 František Pekarovič  
(1957)  
16.10.2018 Melánia Kondrčková

(1924)

12.11.2018 Roman Čavojský

(1964)

17.11.2018 Jozef Pospíšil (1934)

26.11.2018 Mária Čeligová (1927)

30.11.2018 Emil Sasko (1955)

05.12.2018 Viliam Jurovatý (1943)

12.12.2018 František Roháč

(1970)

## UMENIE NÁJSŤ SEBA

DAŠA LANČARIČOVÁ

V predvianočnom čase sa občas človek zatúla na vianočné trhy do mesta. Vzduchom sa šíri omamná vôňa všakovských dobrôt. Voňavý punč, nebezpečne zdravé lokše, či cigánska, škoricový trdelník, vianočná klobása, varené víno. Samé vyberané dobroty. Priatelia si odrazu nájdu chvíľu, aby sa zišli, porozprávali, zasmiali. Aké krásne a vzácne chvíle na konci roka. Človek cíti potrebu spomaliť, zamyslieť sa a zrekapitulovať prežitý rok. Ešte vojsť do kostola a bolo by to snáď pre tento rok vybavené. Prítmie a ticho kostola vytvára majestátnu

scenériu posvätného miesta. Už len stíšiť sa a ďakovať. Drevený ruženec akoby pálil vo vrecku, ale myšlienky poskakujú po okolí, nechcú sa upokojiť. Iné káže rozum, inak sa ozýva celé vnútro. Bojujeme sami so sebou, hľadáme tie správne slová, lovíme tie správne myšlienky, ale boj prehrávame. Začne omša, azda teraz sa podarí sústrediť sa a preladiť ten správny kanál. Zrazu z myšlienok prebudí podávanie rúk. Otočím sa okolo seba a vidím mladého usmiateho človeka. Automaticky vystriem pravú ruku, ale v jeho rukáve nájdem

prázdno. Nechápavo zdvihnem oči a odzbrojí ma svojim veľavravným pohľadom, usmiate očami a stiskom opačnej ruky. V tej chvíli sa hanbím za svoje zmýšľanie, za svoju roztržitosť, nevšímavosť a zbabelosť. Oči mi zablúdia ku krížu, ktorý by bez lásky nemal cenu a k láske, ktorá by bez kríža nebola ničím. Studená ba priam ľadová sprcha pre moje pyšné vnútro. Konečne som našla seba, škoda len, že až cez utrpenie iných.

## ĎAKUJEM

JANA ZVONÁROVÁ

Je predvianočný čas. V obchodoch, v lekárňach, v reštauráciách, aj na pošte. Bola streda a ja som si vystála dlhú frontu tiež. Dopredu moc vidieť nebolo. Ľudia boli veľmi nervózni. Vpredu som spozorovala 2 malých chlapcov, ktorí pri niekom stáli. Keď sme sa trošku pohli dopredu, videla som pri nich nižšieho muža, ktorý mal otrhaný rukšak na chrbte a niečo tlačil pred sebou. Dlhú sa vybavovali pred okienkom a keď sa pohli, aby sa otočili, videla som, že ten muž tlačí invalidný vozík. Na vozíčku sedela jeho manželka a chlapci vo veku asi 7-8 rokov okolo nej pobežovali. Keďže nechceli zavádzať, nestihli si schovať peniaze, ktoré do-

stali. Každý pochopil, že sú to sociálne dávky. Malí chlapci boli nadšení a nahlas sa tešili, že im pani za prepáskou dala celých 100 EUR. Pravých zelených 100 EUR. Nevie, či ich vôbec dovtedy na vlastné oči videli. Rodičia určite vedeli, že je to pre nich určitá záplata na pár dní. Ale tá detská radosť, ktorá nastala, bola neopísateľná. Otec otočil mamu na vozíku a ja som spozorovala, že tá pani má od kolien obe nohy odrezané. To bola facka, poviem vám. Ale tá veľká radosť, ktorú mala tá celá rodinka v očiach, bola radosť Božia. Chlapci vykrikovali: „Mami, čo nám kúpiš?“ Podľa toho ako boli oblečení, každý usúdil, že doma toho moc nemajú. Ale

mali lásku, ktorá dávala ich rodine silu držať a bojovať ďalej. Schovali si svoje veci a natešení z pošty vyšli. Keď som vyšla ja, už som ich len v diaľke zazrela ako idú cez prechod pre chodcov a deti okolo rodičov radostne poskakujú. Mali málo a vedeli sa tešiť z toho mála. Mali veľa problémov a vedeli sa tešiť z maličkostí. Kto by si to chcel s nimi zameniť? Myslíme si o sebe, aké problémy máme my a riešime nepodstatné veci. Tešme sa z maličkostí aj my a denne Ďakujeme Pánu Bohu za to, čo nám dal. Či už máme viac alebo menej, ďakujeme mu každý deň, lebo na ďalší deň to už nemusí byť samozrejmosť.

Vyslovujem úprimnú vďaku všetkým farníkom, ktorí mi pomáhajú v mojej chorobe svojimi modlitbami. Prajem všetkým hojnosť Božieho požehnania od malého Ježiška.

Eleonóra Čurajová

Farský časopis Smolenický posol. Vydáva Rímskokatolícky farský úrad v Smoleniciach.

Redakčná rada: Emília Bihariová, Miroslava Gregušová, Marianna Hudcovičová, Darina Jajcayová, Ján Jakubec, Ivana Janáčková, vdp. Peter Šimko, Ivana Štibraná.

Cenzor: vdp. Peter Šimko.

S cirkevným schválením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 10. decembra 2013, č. 8976/13. NIHIL OBSTAT.